

Lovtidende A

2019

Udgivet den 9. august 2019

7. august 2019.

Nr. 771.

Bekendtgørelse af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning

Herved bekendtgøres lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, jf. lovbekendtgørelse nr. 87 af 29. januar 2019, med de ændringer, der følger af § 2, nr. 1, 3-12, 14-22 og 24-30, i lov nr. 1711 af 27. december 2018, § 1 i lov nr. 203 af 5. marts 2019 og § 4 i lov nr. 329 af 30. marts 2019.

De ændringer, der følger af § 2, nr. 2, 13 og 23, i lov nr. 1711 af 27. december 2018, er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da ændringerne efterfølgende er ophævet, jf. § 3, nr. 1-3, i lov nr. 203 af 5. marts 2019.

Kapitel 1

Lovens anvendelsesområde samt ægteskabsbetingelser

§ 1. Loven finder anvendelse på ægteskab mellem to personer af forskelligt køn og mellem to personer af samme køn.

§ 1 a. (Ophævet)

§ 2. Den, som er under 18 år, må ikke indgå ægteskab.

§ 3. Den, som er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, jf. værgemålslovens § 6, må ikke indgå ægteskab uden værgens samtykke.

§ 4. Nægtes samtykke efter § 3, kan den myndighed, som efter § 13 skal prøve ægteskabsbetingelserne, give tilladelse til ægteskabet, hvis der ikke er rimelig grund til nægtelsen.

§ 5. (Ophævet)

§ 6. Ægteskab må ikke indgås mellem slægtninge i ret op- og nedstigende linje eller mellem søskende.

§ 7. Ægteskab må ikke uden Familieretshusets tilladelse indgås mellem personer, af hvilke den ene har været gift med den andens slægtning i ret op- eller nedstigende linje. Er der fællesbørn i det tidligere ægteskab, må tilladelsen kun gives, såfremt hensynet til børnene ikke taler derimod.

§ 8. Adoptant og adoptivbarn må ikke indgå ægteskab med hinanden, så længe adoptivforholdet består.

§ 8 a. Ægteskab må ikke indgås, hvis der er bestemte grunde til at antage, at der er tale om et proformaægteskab med det afgørende formål at opnå ret til ophold i Danmark, i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union eller er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, eller i Schweiz.

§ 9. Den, som tidligere har indgået ægteskab eller har været part i et registreret partnerskab, må ikke indgå ægteskab,

så længe det tidligere ægteskab eller registrerede partnerskab består.

§ 10. Er et tidligere ægteskab eller registreret partnerskab opløst ved død, må den længstlevende ægtefælle eller registrerede partner ikke indgå ægteskab, før dødsbobehandling ved bobestyrer eller offentligt skifte er påbegyndt, eller privat skifte er afsluttet. Dette gælder dog ikke, hvis

- 1) der ikke var noget formuefællesskab mellem ægtefællerne eller de registrerede partnere,
- 2) ægtefællerne eller de registrerede partnere var separerede på tidspunktet for dødsfaldet,
- 3) samtlige arvinger efter afdøde giver samtykke hertil og den længstlevende ægtefælle ikke har overtaget ægtefællernes fælleseje til uskiftet bo efter § 17 i arveloven, eller
- 4) der ikke skal foretages dødsbobehandling her i landet.

Stk. 2. Den myndighed, som efter § 13 skal prøve ægteskabsbetingelserne, kan tillade, at stk. 1 fraviges.

§ 11. (Ophævet)

§ 11 a. Ægteskab må kun indgås, når hver af parterne har dansk indfødsret eller lovligt ophold her i landet i medfør af udlændingelovens §§ 1-3 a, 4 b eller 6 eller i medfør af en opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7-9 f, 9 i-9 n, 9 p eller 9 q.

Stk. 2. Hvis ganske særlige omstændigheder, herunder navnlig varigheden af en udlændings ophold her i landet, taler derfor, kan den myndighed, som efter § 13 skal prøve ægteskabsbetingelserne, give tilladelse til ægteskabet, selv om betingelsen i stk. 1 ikke er opfyldt.

§ 11 b. I tilfælde, hvor en af parterne ikke har dansk indfødsret, statsborgerskab i et af de andre nordiske lande eller opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7-9 f, 9 i-9 n, 9 p eller 9 q, og hvor den anden part har indfødsret, et sådant statsborgerskab eller en sådan opholdstilladelse, må ægteskab ikke indgås, uden at hver af parterne har afgivet erklæring om at være bekendt med bestemmelserne i udlæn-

dingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, og stk. 2-6, 8-18, 34 og 35. Det gælder dog ikke, når den herboende enten er EU/EØS-statsborger med opholdsret efter udlændingelovens § 6, jf. § 2, stk. 4, eller er schweizisk statsborger med opholdsret efter udlændingelovens § 6, jf. § 2, stk. 5.

Kapitel 2

Prøvelse af ægteskabsbetingelserne og vielse

§ 12. Før ægteskab indgås, skal det godtgøres, at ægteskabsbetingelserne er opfyldt. Social- og indenrigsministeren fastsætter regler herom.

Stk. 2. Social- og indenrigsministeren fastsætter endvidere regler om, at parterne ved ansøgning om prøvelse af ægteskabsbetingelserne skal orienteres om reglerne om ægtefællers økonomiske forhold.

§ 13. Prøvelse af ægteskabsbetingelserne foretages af kommunalbestyrelsens formand. I kommuner med magistratsstyre eller en styreform med delt administrativ ledelse, jf. §§ 64 og 64 a i lov om kommunernes styrelse, kan kommunalbestyrelsen i kommunens styrelsesvedtægt bestemme, at prøvelsen skal foretages af et magistratsmedlem henholdsvis en udvalgsformand. 1. og 2. pkt. finder ikke anvendelse, når prøvelsen foretages efter stk. 3.

Stk. 2. Prøvelsen foretages på det sted, hvor en af parterne bor. Har ingen af parterne bopæl her i landet, foretages prøvelsen på det sted, hvor en af parterne opholder sig. 1. og 2. pkt. finder ikke anvendelse, når prøvelsen foretages efter stk. 3.

Stk. 3. Prøvelse af ægteskabsbetingelserne foretages af Familieretshuset, hvis ikke hver af parterne enten har dansk indfødsret, statsborgerskab i et af de andre nordiske lande, tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark eller ret til tidsubegrænset ophold i Danmark efter EU-reglerne.

Stk. 4. Ved indgivelse af en ansøgning om prøvelse af ægteskabsbetingelserne omfattet af stk. 3 betales et gebyr. Gebyrets størrelse fastsættes og reguleres af social- og indenrigsministeren. Størrelsen af gebyret fastsættes således, at det svarer til omkostningerne ved Familieretshusets behandling af en ansøgning om prøvelse af ægteskabsbetingelserne. Social- og indenrigsministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyret.

Stk. 5. Social- og indenrigsministeren kan fastsætte regler om betaling af udgifter til oversættelse af dokumenter, der er nødvendige i forbindelse med prøvelse af ægteskabsbetingelserne. Social- og indenrigsministeren kan endvidere fastsætte regler om betaling af udgifter ved medvirken af tolk i forbindelse med prøvelse af ægteskabsbetingelserne i tilfælde, hvor ingen af parterne har bopæl her i landet, eller hvor prøvelsen foretages efter stk. 3.

§ 14. Efter parternes ønske kan der ske lysning ved kundgørelse fra prædikestolen. Regler herom fastsættes af kirkeministeren.

§ 15. Ægteskab indgås ved kirkelig eller borgerlig vielse.

Stk. 2. Ægtefæller kan få et ægteskab, som er indgået ved borgerlig vielse, kirkeligt velsignet af en præst i folkekirken. Regler herom fastsættes af kirkeministeren.

§ 16. Kirkelig vielse kan finde sted:

- 1) inden for folkekirken, når en af parterne hører til den, og
- 2) inden for de anerkendte trossamfund, når en af parterne hører til vedkommende trossamfund.

Stk. 2. Kirkeministeren kan bestemme, at medlemmer af udenlandske evangelisk-lutherske trossamfund skal være ligestillede med folkekirkens medlemmer med hensyn til adgang til kirkelig vielse.

§ 17. Kirkelig vielse inden for folkekirken foretages af dennes præster. Kirkeministeren fastsætter regler om, hvilke præster i folkekirken der kan foretage vielser, og i hvilke tilfælde de har pligt hertil.

Stk. 2. Kirkelig vielse uden for folkekirken foretages af de præster, som er bemyndiget hertil efter kapitel 5 i lov om trossamfund uden for folkekirken.

§ 18. Adgang til at blive borgerlig viet står åben for alle. Vielsen foretages af de myndigheder, der er nævnt i § 13, stk. 1.

Stk. 2. Den myndighed, der efter § 13, stk. 1, foretager prøvelsen af ægteskabsbetingelserne, kan bemyndige en eller flere personer til på sit ansvar at foretage vielse.

Stk. 3. Borgerlig vielse foretages i kommunen på det sted, som vielsesmyndigheden har anvist hertil. Vielsesmyndigheden kan dog tillade, at en vielse foretages et andet sted i Danmark, dog ikke på Færøerne eller i Grønland. Vielsesmyndigheden må kun foretage en vielse i en anden kommune efter forudgående godkendelse fra denne kommune.

§ 19. Vielse må ikke foretages, før en af de myndigheder, der er nævnt i § 13, stk. 1 og 3, har attesteret, at ægteskabsbetingelserne er opfyldt. Attesten har gyldighed i 4 måneder. Hvis betingelsen i § 11 a er opfyldt for et kortere tidsrum end 4 måneder, skal gyldigheden af attesten begrænses tilsvarende. Prøvelsesmyndigheden efter § 13, stk. 3, skal sende attesten og relevante dokumenter, herunder dokumentation for parternes identitet, med en sikker digital postløsning til den myndighed, der efter § 15 foretager vielsen. Er det ikke muligt at anvende en sikker digital postløsning, fremsendes attesten og de i 4. pkt. nævnte dokumenter med post.

Stk. 2. Er der på grund af en af parternes sygdom alvorlig fare for, at en udsættelse af vielsen vil medføre, at denne ikke kan finde sted, kan vielse dog foretages, selv om der ikke eller kun delvis er sket prøvelse af ægteskabsbetingelserne.

Stk. 3. Vielse må aldrig foretages, såfremt det er vielsesmyndigheden bekendt, at ægteskabsbetingelserne ikke er opfyldt.

§ 20. Vielse skal foregå i overværelse af mindst to vidner.

Stk. 2. Parterne skal ved samtidigt møde på spørgsmål af vielsesmyndigheden erklære at ville ægte hinanden og derpå af denne forkyndes at være ægtefolk.

Stk. 3. Regler om fremgangsmåden ved vielse i folkekirken og ved borgerlig vielse fastsættes af henholdsvis kirkeministeren og social- og indenrigsministeren.

Stk. 4. Social- og indenrigsministeren kan fastsætte regler om betaling af udgifter ved medvirken af tolk under vielsen i tilfælde, hvor ingen af parterne har bopæl her i landet.

§ 21. En vielse er kun gyldig, hvis den er sket for en myndighed, der efter loven kan foretage vielser, og under iagttagelse af bestemmelsen i § 20, stk. 2, og begge parter ved vielsen var fyldt 18 år. En vielse er endvidere kun gyldig, hvis den ikke strider mod § 8 a.

Stk. 2. En vielse, der er ugyldig efter stk. 1, kan af Familieretshuset godkendes som gyldig, såfremt særlige grunde taler herfor.

§ 22. Kirkeministeren kan fastsætte regler om adgang for danske præster til at foretage vielser i udlandet.

Stk. 2. Udenrigsministeren kan fastsætte regler om adgang for diplomatiske og konsulære tjenestemænd til at foretage vielser i udlandet.

Stk. 3. Lovens regler om ægteskabsbetingelser og vielse finder anvendelse på vielser, der foretages i henhold til stk. 1-2. Prøvelse af ægteskabsbetingelserne kan foretages af en diplomatisk eller konsulær tjenestemand, som af udenrigsministeren er bemyndiget hertil.

Stk. 4. Ved overenskomst med fremmed stat kan det bestemmes, at ægteskaber, der indgås for vedkommende lands præster eller diplomatiske eller konsulære tjenestemænd her i landet, er gyldige i Danmark.

§ 22 a. Prøvelsesmyndigheden efter § 13, stk. 3, kan videregive oplysninger til Udlændingestyrelsen, Styrelsen for International Rekruttering og Integration og politiet om parter, hvis ansøgning om prøvelse af ægteskabsbetingelserne er blevet afslået, fordi betingelserne i §§ 8 a eller 11 a ikke var opfyldte, eller om hvem der er foretaget indberetning efter stk. 2. Videregivelse efter 1. pkt. kan ske, når det vurderes, at oplysningerne er nødvendige for den pågældende myndigheds varetagelse af opgaver efter udlændingelovgivningen eller den strafferetlige lovgivning.

Stk. 2. Den borgerlige viellesmyndighed efter § 18, jf. § 13, stk. 1, skal indberette tilfælde, hvor foretagelse af en vielse afslås under henvisning til §§ 8 a eller 11 a, til prøvelsesmyndigheden efter § 13, stk. 3.

Kapitel 2 a

Anerkendelse af ægteskaber, der er indgået i udlandet

§ 22 b. Et ægteskab, der er indgået i udlandet, anerkendes, hvis ægteskabet er gyldigt i det land, hvor ægteskabet er indgået, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Et ægteskab, der er indgået i udlandet, anerkendes ikke,

- 1) hvis parterne ikke var samtidig til stede ved vielsen,
- 2) hvis der er bestemte grunde til at antage, at der er tale om et proformaægteskab, der blev indgået med det afgørende formål at opnå ret til ophold i Danmark, i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union eller er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, eller i Schweiz,
- 3) hvis en part ved vielsen ikke var fyldt 18 år, eller
- 4) hvis anerkendelse af ægteskabet strider mod grundlæggende danske retsprincipper.

Stk. 3. Uanset stk. 2 anerkendes ægteskabet, hvis der foreligger tvingende grunde herfor og parterne stilles i en urimelig situation, hvis ægteskabet ikke anerkendes.

Stk. 4. Betingelsen i stk. 2, nr. 3, gælder ikke for EU-/EØS-borgere og disses ægtefæller.

§ 22 c. Et registreret partnerskab, der er indgået i udlandet, anerkendes, hvis betingelserne i § 22 b er opfyldt og retsvirkningerne af partnerskabet svarer til retsvirkningerne af registreret partnerskab efter dansk ret.

Kapitel 3

Ægteskabs omstødelse

§ 23. Et ægteskab omstødes, hvis det er indgået i strid med § 6 eller § 9.

Stk. 2. Er ægteskabet indgået i strid med § 9, kan det dog ikke omstødes, når det tidligere ægteskab er ophørt, inden sag er anlagt.

Stk. 3. Sag til omstødelse kan anlægges af Familieretshuset eller af en af ægtefællerne. Er ægteskabet indgået i strid med § 9, kan tillige ægtefællen i det tidligere ægteskab anlægge sag. Anlægger Familieretshuset sag til omstødelse af et ægteskab, skal sagen anlægges mod begge ægtefæller.

§ 24. Et ægteskab omstødes endvidere efter påstand af den ene ægtefælle:

- 1) hvis han ved ægteskabets indgåelse befandt sig i en tilstand, som udelukker evnen til at handle fornuftsmæssigt,
- 2) hvis han blev tvunget til at indgå ægteskab,
- 3) hvis han ved en fejltagelse blev viet til en anden end sin forlovede eller uden at ville indgå ægteskab, eller
- 4) hvis han blev forledt til at indgå ægteskab ved, at han af den anden ægtefælle gennem falske oplysninger eller svigagtig fortællelse af sandheden blev vildledt om, hvem den anden er, eller om sådanne omstændigheder ved dennes tidligere liv, der med fuld føje ville have afholdt ham fra at indgå ægteskabet, og som endnu må tillægges en sådan betydning for forholdet mellem ægtefællerne, at ægteskabet ikke med rimelighed kan fordres opretholdt.

Stk. 2. Sag må anlægges inden 6 måneder efter, at den i stk. 1, nr. 1-2, nævnte tilstand eller tvang er ophørt, eller efter, at ægtefællen er blevet bekendt med de forhold, der er nævnt under nr. 3-4. Sag må anlægges inden 3 år efter ægteskabets indgåelse.

§ 25. Omstødelse medfører samme retsvirkninger som skilsmisse.

Stk. 2. Ved formuedeling ved omstødelse af ægteskab udtager hver ægtefælle forlods så meget af delingsformuen, som svarer til ægtefællens delingsformue ved indgåelsen af ægteskabet samt senere forøgelser af delingsformuen ved arv eller gave eller ved overførsel fra eget særeje. Er delingsformuen mindre end den formue, som ægtefællerne kan udtage forlods, sker der forholdsvis afkorting. Formue, der ikke udtages forlods, deles efter afsnit III i lov om ægtefællers økonomiske forhold.

Stk. 3. Ved formuedelingen indgår de aktiver og passiver, som hver ægtefælle havde ved udgangen af det døgn, hvor der er anlagt sag om omstødelse. Denne dag betegnes op-hørsdagen.

Stk. 4. Dør en af ægtefællerne, inden omstødelse er sket, finder afsnit IV i lov om ægtefællers økonomiske forhold anvendelse, jf. dog § 27.

§ 26. Omstødes et ægteskab, og var den ene ægtefælle ved ægteskabets indgåelse i god tro med hensyn til omstø-delsesgrunden, medens den anden kendte eller burde kende denne, kan der ved afgørelsen tilkendes den førstnævnte æg-tefælle en godtgørelse, der fastsættes under hensyn til beg-ges økonomiske kår og de øvrige omstændigheder.

§ 27. Dør en af parterne i et ægteskab, som kunne omstø-des efter § 23, inden omstødelse er sket, kan den længst-levende ægtefælle eller enhver af arvingerne kræve § 25, stk. 2, bragt til anvendelse, og ægtefællen kan kræve godt-gørelse efter § 26.

Stk. 2. Samme ret har den ægtefælle, der kan rejse sag ef-ter § 24, når den anden ægtefælle dør, inden omstødelse er sket, og inden fristerne i § 24, stk. 2, er udløbet. Hvis sagen er anlagt, og ægtefællen derefter dør, kan enhver af arvin-gerne kræve § 25, stk. 2, bragt til anvendelse.

Stk. 3. Krav efter stk. 1-2 må fremsættes inden 6 måneder efter dødsfaldet.

§ 28. Hvis en ægtefælle, som har indgået ægteskab i strid med § 9, dør, inden ægteskabet er omstødt, skal den ret mod tredjemand til erstatning, pension eller andet økonomisk go-de, som ved dødsfaldet tilfalder en længstlevende ægtefælle, tilkomme ægtefællen i det første ægteskab, medmindre an-det fremgår af omstændighederne.

Kapitel 4

Separation og skilsmisse

Enighed

§ 29. Ægtefæller har ret til separation eller skilsmisse, når de er enige om det. Skilsmisse kan i visse situationer først bevilges efter en refleksionsperiode, jf. § 42 a.

Uenighed

§ 30. En ægtefælle har ret til separation.

Stk. 2. En ægtefælle har ret til skilsmisse efter 6 måneders separation.

Bortfald af separation

§ 31. Separationens virkninger bortfalder for fremtiden, hvis ægtefællerne genoptager eller fortsætter samlivet.

2 års adskillelse

§ 32. En ægtefælle har ret til skilsmisse, når ægtefællerne på grund af uoverensstemmelser har levet adskilt i de sidste 2 år.

Utroskab

§ 33. En ægtefælle har ret til skilsmisse, når den anden ægtefælle har været utro eller har deltaget i et lignende sek-suelt forhold. Skilsmisse kan dog ikke kræves, hvis ægtefæl-len har været indforstået med handlingen eller senere må an-ses at have frafaldet sin ret.

Stk. 2. Skilsmisse kan ikke opnås på grundlag af et seksu-elt forhold, der har fundet sted, mens ægtefællerne er sepa-reret.

Stk. 3. Anmodning om skilsmisse skal indgives inden 6 måneder efter, at ægtefællen er blevet vidende om handlin-gen, og inden 2 år efter, at den er foretaget.

Vold og seksuelle overgreb

§ 34. En ægtefælle har ret til skilsmisse, når den anden ægtefælle har udøvet forsætlig vold eller psykisk vold eller har udøvet seksuelt overgreb mod ægtefællen, mod ægtefæl-lernes børn, mod ægtefællens eller ægtefællernes børns nær-meste pårørende, som ægtefællen eller ægtefællernes børn er knyttet til, eller mod andre børn.

Stk. 2. Anmodning om skilsmisse skal indgives inden 1 år efter, at ægtefællen er blevet vidende om handlingen, og in-den 3 år efter, at den er begået.

Bigami

§ 35. En ægtefælle har ret til skilsmisse, når den anden ægtefælle har indgået nyt ægteskab i strid med § 9.

Børnebortførelse

§ 36. En ægtefælle har ret til skilsmisse, når den anden ægtefælle ulovligt har ført den førstnævnte ægtefælles barn ud af landet eller ulovligt tilbageholder barnet i udlandet.

Stk. 2. Anmodning om skilsmisse skal indgives, mens barnet på grund af den ulovlige bortførelse eller tilbagehol-delse opholder sig i udlandet eller senest 1 år efter, at barnet er bragt tilbage.

Fremgangsmåden ved separation eller skilsmisse

§ 37. Separation eller skilsmisse meddeles ved bevilling eller afgørelse.

Stk. 2. Anmodning om separation eller skilsmisse indgi-ves til Familieretshuset.

§ 38. Familieretshuset indkalder ægtefællerne til vilkårs-forhandling, når

- 1) en ægtefælle anmoder om det,
- 2) betingelserne, jf. § 42, stk. 1, for at give bevilling til se-paration eller skilsmisse efter §§ 29, 30 og 32-36 ikke er opfyldt eller
- 3) Familieretshuset finder, at særlige omstændigheder ta-ler for det.

Stk. 2. Vilårsforhandling efter stk. 1, nr. 2, kan i særlige tilfælde undlades.

Stk. 3. En ægtefælle har ikke pligt til at deltage i vilkårs-forhandling sammen med den anden ægtefælle, hvis den anden ægtefælle har udsat ægtefællen eller ægtefællens barn for voldelig adfærd, eller der er mistanke herom.

§ 39. Ved indgivelse af anmodning om separation eller skilsmisse betales et gebyr. Skal der afholdes vilkårsforhandling efter § 38, stk. 1, nr. 1 eller 2, skal der betales et yderligere gebyr. Gebyrernes størrelse fastsættes og reguleres af social- og indenrigsministeren, jf. stk. 2.

Stk. 2. Størrelsen af gebyrerne efter stk. 1 fastsættes således, at de svarer til omkostningerne ved Familieretshusets behandling af en anmodning om separation eller skilsmisse henholdsvis ved Familieretshusets afholdelse af vilkårsforhandling.

Stk. 3. Social- og indenrigsministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr.

Kirkelig mægling

§ 40. Efter begge parter ønske kan der ske mægling ved præsten. Regler herom fastsættes af kirkeministeren efter forhandling med social- og indenrigsministeren.

Anden mægling

§ 41. Familieretshuset kan tilbyde mægling ved uenighed om vilkårene for separation og skilsmisse.

Separations- eller skilsmissebevilling

§ 42. Familieretshuset giver bevilling til separation eller skilsmisse efter §§ 29, 30 og 32-36, hvis ægtefællerne er enige herom og er enige om vilkårene, jf. §§ 49 og 55. Ægtefællerne kan dog henskyde spørgsmål om størrelsen af ægtefællebidrag til afgørelse efter § 50.

Stk. 2. Familieretshuset giver bevilling til skilsmisse efter § 30, stk. 2, hvis den anden ægtefælle ikke protesterer herimod, og vilkårene for separationen også gælder for tiden efter skilsmissen.

§ 42 a. For ægtefæller, som anmoder om skilsmisse efter § 29, og som har fælles børn, der ikke er fyldt 18 år, kan bevilling til skilsmisse først udstedes efter en refleksionsperiode på 3 måneder fra Familieretshusets modtagelse af anmodningen.

Stk. 2. Familieretshuset udsteder bevilling til skilsmisse efter § 29, når

- 1) begge ægtefæller inden 1 måned efter udløbet af refleksionsperioden efter stk. 1 har bekræftet anmodningen om skilsmisse,
- 2) betingelserne i § 42 er opfyldt og
- 3) begge ægtefæller inden bekræftelsen af anmodningen efter nr. 1 har gennemført det obligatoriske digitale forløb efter § 22, stk. 1, i lov om Familieretshuset, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. En ægtefælle, der efter § 58 d, stk. 3, ikke skal anvende digital selvbetjening, skal gennemføre det obligatoriske digitale forløb efter § 22, stk. 1, i lov om Familieretshuset på skriftligt grundlag. Ved bekræftelsen efter stk. 2, nr. 1, af anmodningen om skilsmisse skal ægtefællen afgive erklæring om at have gennemført forløbet.

Stk. 4. Stk. 1-3 gælder ikke for ægtefæller, der har været separerede i 6 måneder.

§ 43. (Ophævet)

International kompetence

§ 43 a. Familieretshuset kan behandle en sag om separation, skilsmisse, omstødelse af ægteskab eller et ægteskabs beståen, hvis betingelserne i § 448 f i retsplejeloven er opfyldt.

§ 44. (Ophævet)

Kapitel 5

Separations- og skilsmissevilkår og ændring af vilkårene m.v.

§ 45. De vilkår, der er fastsat ved en afgørelse om separation, gælder også for tiden efter en skilsmisse, opnået på grundlag af separationen. Med hensyn til bidragspligt kan der dog ved afgørelsen om separation træffes anden bestemmelse.

Forældremyndighed

§ 46. (Ophævet)

§ 47. (Ophævet)

Ændring af aftale eller afgørelse om forældremyndighed

§ 48. (Ophævet)

Underholdsbidrag

§ 49. I forbindelse med separation eller skilsmisse træffes der bestemmelse om, hvorvidt der skal påhvile en ægtefælle pligt til at yde bidrag til den andens underhold.

§ 50. Indgår ægtefællerne ikke selv aftale herom, træffes der afgørelse om bidragspligt, herunder om spørgsmålet om pligtens varighed og bidragets størrelse. Medmindre der foreligger særlige omstændigheder, kan der kun pålægges en ægtefælle bidragspligt for et bestemt tidsrum, der ikke kan overstige 10 år.

Stk. 2. Afgørelser efter stk. 1 træffes under hensyn til, i hvilket omfang den, der ønsker bidrag, selv kan skaffe sig et efter sine livsvilkår tilstrækkeligt underhold, og hvorvidt den anden part efter sine økonomiske forhold og de øvrige omstændigheder formår at udrede bidrag. Endvidere tages der hensyn til ægteskabets varighed. Der kan tillige tages hensyn til, om den, der ønsker bidrag, har behov for støtte til uddannelse eller lignende.

§ 51. Bidragspligt bortfalder, når den berettigede indgår nyt ægteskab, eller en af ægtefællerne afgår ved døden.

Ændring af aftale eller afgørelse om underholdsbidrag

§ 52. En af ægtefællerne truffet aftale om bidragspligten eller om bidragets størrelse kan ændres, såfremt det på grund af væsentligt forandrede forhold vil være urimeligt at opretholde aftalen.

§ 53. En afgørelse om ægtefællernes bidragspligt kan ændres, såfremt væsentligt forandrede forhold og særlige grunde i øvrigt taler herfor.

Stk. 2. En afgørelse om bidragets størrelse kan ændres, såfremt omstændighederne taler derfor.

*Andre vilkår***§ 54.** (Ophævet)

§ 55. Om ægtefællernes ret til at fortsætte lejemålet af fælles lejlighed gælder lejelovgivningens regler herom.

Stk. 2. Såfremt en lejlighed i en ejendom, der hører til den enes bodel eller særeje, og som indeholder flere beboelseslejligheder, hidtil har tjent til familiens bolig, kan det ved afgørelse om eller bevilling til separation eller skilsmisse pålægges ægtefællen at udleje lejligheden til den anden ægtefælle, og der kan fastsættes vilkår for lejemålet.

§ 56. (Ophævet)*Midlertidig bestemmelse om forældremyndighed***§ 57.** (Ophævet)*Ændring af visse aftaler om vilkår m.v.*

§ 58. Har ægtefæller med henblik på separation eller skilsmisse truffet aftale om fordelingen af formuen, bidragspligten eller andre vilkår, kan aftalen ændres eller erklæres for uforbindende, såfremt den skønnes urimelig for den ene ægtefælle på tidspunktet for dens indgåelse.

Kapitel 5 a

Sagsbehandling m.v.

§ 58 a. Ved Familieretshusets behandling af sager efter denne lov finder bestemmelserne i lov om Familieretshuset anvendelse.

Stk. 2. Familieretshuset eller familieretten træffer efter bestemmelserne i kapitel 2 og 8-10 i lov om Familieretshuset afgørelse

- 1) om tilladelse til at indgå ægteskab efter § 7,
- 2) om prøvelse af ægteskabsbetingelserne efter § 13, stk. 3,
- 3) om godkendelse af en vielse som gyldig efter § 21,
- 4) i sager omfattet af kapitel 3-5,
- 5) om klage efter § 58 b over en afgørelse truffet af den myndighed, der efter § 13, stk. 1, skal prøve ægteskabsbetingelserne,
- 6) om afvisning efter § 58 d af en ansøgning eller anmodning, der ikke er indgivet til Familieretshuset ved anvendelse af digital selvbetjening,
- 7) om, hvorvidt parterne er ægtefæller, og
- 8) i sager mellem ægtefæller om, hvorvidt en separation består.

Stk. 3. Familieretshusets afgørelser efter denne lov kan indbringes for familieretten efter bestemmelserne i kapitel 12 i lov om Familieretshuset.

Stk. 4. Social- og indenrigsministeren kan fastsætte regler om behandling af separations- og skilsmisssager, om vilkårsforhandling, om mægling efter § 41, om behandling af sager om ægtefællebidrag efter §§ 50 og 53, herunder om ansøgningsfrister og begyndelses- og ændringstidspunkter, samt om klagers behandling. Det kan i disse regler bestemmes, at vilkårsforhandling bortfalder for en ægtefælle, der ikke har ophold her i landet.

Stk. 5. Familieretshuset kan til brug for behandlingen af sager om fastsættelse og ændring af bidrag efter denne lov få terminaladgang til nødvendige økonomiske oplysninger om en part hos told- og skatteforvaltningen, herunder i indkomstregisteret.

§ 58 b. Afgørelser efter § 4, § 10, stk. 2, og § 11 a, stk. 2, og afgørelser om anerkendelse af udenlandske skilsmisser til brug for prøvelse af ægteskabsbetingelserne, som prøvelsesmyndigheden efter § 13, stk. 1, har truffet, kan påklages til Familieretshuset.

Stk. 2. Social- og indenrigsministeren kan fastsætte regler om behandlingen af sager efter kapitel 1, herunder om behandling af klager.

§ 58 c. (Ophævet)

§ 58 d. Ansøgning om prøvelse af ægteskabsbetingelserne skal indgives til den myndighed, som efter § 13, stk. 1 eller 3, skal prøve ægteskabsbetingelserne, ved anvendelse af den digitale løsning, som myndigheden stiller til rådighed (digital selvbetjening). Ansøgninger, der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af myndigheden, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. Følgende henvendelser skal indgives til Familieretshuset ved anvendelse af den digitale løsning, som Familieretshuset stiller til rådighed (digital selvbetjening), idet henvendelsen ellers afvises af Familieretshuset, jf. dog stk. 3 og 4:

- 1) Ansøgning om tilladelse til at indgå ægteskab efter § 7.
- 2) Anmodning om godkendelse af en vielse som gyldig efter § 21.
- 3) Anmodning fra en ægtefælle om omstødelse af ægteskab efter §§ 23 og 24.
- 4) Anmodning om godtgørelse efter § 26.
- 5) Anmodning om separation og skilsmisse efter § 37, stk. 2.
- 6) Bekræftelse af anmodning om skilsmisse efter § 29, jf. § 42 a, stk. 2.
- 7) Ansøgning om fastsættelse eller ændring af ægtefællebidrag efter § 50, stk. 1, og §§ 52 og 53.
- 8) Ansøgning om ændring efter § 58 af aftale om fordelingen af formuen, bidragspligten og andre vilkår for separation og skilsmisse.
- 9) Klage efter § 58 b.
- 10) Anmodning om afgørelse om, hvorvidt parterne er ægtefæller, eller hvorvidt en separation består.
- 11) Anmodning om indbringelse af en afgørelse for familieretten.

Stk. 3. Hvis der foreligger særlige forhold, der gør, at borgeren ikke må forventes at kunne anvende digital selvbetjening, skal myndigheden, jf. stk. 1 og 2, tilbyde, at henvendelsen kan indgives på anden måde end ved digital selvbetjening efter stk. 1 og 2. Myndigheden bestemmer, hvordan en henvendelse omfattet af 1. pkt. skal indgives, herunder om den skal indgives mundtligt eller skriftligt.

Stk. 4. Myndigheden, jf. stk. 1 og 2, kan helt ekstraordinært ud over de i stk. 3 nævnte tilfælde undlade at afvise en

henvendelse, der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis der ud fra en samlet økonomisk vurdering er klare fordele for myndigheden ved at modtage henvendelsen på anden måde end digitalt.

Stk. 5. En digital henvendelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for myndigheden.

Stk. 6. Stk. 2 finder ikke anvendelse for anmodninger, der indgives af en offentlig myndighed.

§ 58 e. (Ophævet)

§ 58 f. (Ophævet)

Kapitel 6

Ikrafttrædelsesbestemmelser, internationale forhold m.v.

§ 59. Loven træder i kraft den 1. januar 1970.

§ 60. Bestemmelsen i § 21, stk. 2, anvendes også på visse foretagelser før lovens ikrafttræden.

§ 61. (Udelades)

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. Omstødes et ægteskab, der er indgået før lovens ikrafttræden, anvendes lovens regler om virkningerne af ægteskabs omstødelse.

§ 62. Om ægtefællers adgang til at opnå skilsmisse på grundlag af en separation, meddelt før lovens ikrafttræden, anvendes den tidligere lovgivnings regler.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1 kan hver af ægtefællerne dog kræve skilsmisse fra den 1. januar 1971.

Stk. 3. Efter begge ægtefællers begæring kan lovens regler i øvrigt anvendes helt eller delvis.

§ 63. (Udelades)

§ 64. Bestemmelserne i §§ 52 og 58 anvendes kun på aftaler, der er indgået efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. Ændring af afgørelser om underholdsbidrag, der er truffet før lovens ikrafttræden, sker efter lovens regler.

§ 65. Fra lovens ikrafttræden ophæves, jf. dog §§ 61, 62 og 64:

- 1) forordning af 30. april 1824 om præsters embede angående ægteskab,
- 2) lov af 13. april 1851 om ægteskab uden for folkekirken,
- 3) lov nr. 79 af 19. februar 1892 om ægteskabs indgåelse for danske konsuler i udlandet,
- 4) lov nr. 269 af 14. december 1906 om overenskomster vedrørende ægteskaber indgåede for diplomatiske eller konsulære embedsmænd,
- 5) lov nr. 276 af 30. juni 1922 om ægteskabs indgåelse og opløsning og
- 6) lov nr. 140 af 25. maj 1956 om adoption § 26.

§ 66. Ved overenskomst med fremmed stat eller af social- og indenrigsministeren kan der fastsættes regler om forholdet mellem dansk og anden stats lovgivning om ægteskabs indgåelse og opløsning.

§ 66 a. Bestemmelser i internationale overenskomster finder ikke anvendelse på ægteskab mellem to personer af samme køn, medmindre medkontrahenterne tilslutter sig dette.

§ 67. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 209 af 5. april 1989 (Separations- og skilsmissebetingelser m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 6

Loven træder i kraft den 1. oktober 1989.

§ 7

Stk. 1 og 2. (Udelades)

Stk. 3. Om ægtefællernes adgang til skilsmisse på grundlag af separation meddelt før lovens ikrafttræden gælder bestemmelserne i § 1.

§ 8

Den i § 1, nr. 8, nævnte ændring i ægteskabslovens § 52 og § 58, stk. 1, gælder for alle aftaler, der er indgået efter den 1. januar 1970.

Lov nr. 349 af 6. maj 2009 (Terminaladgang til økonomiske oplysninger, klagefrist m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. oktober 2009, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. § 21, stk. 2, i lov om børns forsørgelse som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4, § 52 a, stk. 2, i lov om ægteskabets retsvirkninger som affattet ved denne lovs § 2, nr. 2, og § 58 a, stk. 2, i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning som affattet ved denne lovs § 3, nr. 5, finder kun anvendelse for afgørelser, som statsforvaltningen træffer efter lovens ikrafttræden.

Lov nr. 532 af 12. juni 2012 (Ægteskab mellem to personer af samme køn) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 15. juni 2012.

Stk. 2. Lov om registreret partnerskab, jf. lovbekendtgørelse nr. 938 af 10. oktober 2005, ophæves, men finder fort-

sat anvendelse på partnerskaber, som er registreret før den 15. juni 2012.

§ 5

Et partnerskab, der er indgået efter lov om registreret partnerskab, kan efter parternes ønske omdannes til et ægteskab af den myndighed, der er nævnt i § 13, stk. 1, i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning. Social- og indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om behandlingen af ansøgninger om omdannelse af registreret partnerskab til ægteskab.

Lov nr. 647 af 12. juni 2013 (Ændret organisering af statsforvaltningerne, regelforenklinger og omkostningsdækkende egenbetaling på det familieretlige område m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 25

Loven træder i kraft den 1. juli 2013.

§ 26

Stk. 1-4. (Udelades)

Stk. 5. Lovens § 18, nr. 2, § 19, nr. 1, og § 20, nr. 7, finder kun anvendelse for afgørelser, som statsforvaltningen træffer efter lovens ikrafttræden.

Lov nr. 1729 af 27. december 2016 (Decorumkrav og obligatorisk kursus i dansk familieret, frihed og folkestyre) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. april 2017.

Stk. 2. § 16, stk. 5-8, i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning som affattet ved § 1, nr. 1, finder ikke anvendelse for personer, som inden lovens ikrafttræden har indgivet ansøgning om vielsebemyndigelse.

Lov nr. 81 af 24. januar 2017 (Afskaffelse af muligheden for dispensation fra alderskrav ved indgåelse af ægteskab, anerkendelse af udenlandske ægteskaber og forhøjelse af gebyret for prøvelse af ægteskabsbetingelserne) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. februar 2017.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. § 1, nr. 4, finder ikke anvendelse på vielser, der er foretaget inden lovens ikrafttræden. For sådanne vielser finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 4. § 1, nr. 5, finder ikke anvendelse på ægteskaber og registrerede partnerskaber, som en dansk myndighed har an-

erkendt inden lovens ikrafttræden. For sådanne ægteskaber og registrerede partnerskaber finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 5. (Udelades)

Lov nr. 550 af 30. maj 2017 (Ændringer som følge af lov om ægtefællers økonomiske forhold) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 17

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Stk. 2. § 1, nr. 2 og 3, finder ikke anvendelse på formue- delingen, når sag om omstødelse af ægteskabet er anlagt før lovens ikrafttræden. I sådanne situationer finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 3-9. (Udelades)

Lov nr. 1533 af 19. december 2017 om trossamfund uden for folkekirken indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 24. Loven træder i kraft den 1. januar 2018, jf. dog stk. 2 og 6.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. De ved denne lovs ikrafttræden anerkendte eller godkendte trossamfund anses for anerkendte trossamfund, såfremt de opfylder de betingelser, der er nævnt i § 7, stk. 1.

Stk. 4. De ved denne lovs ikrafttræden meddelte vielsebemyndigelser til præster i de anerkendte og godkendte trossamfund er fortsat gældende.

Stk. 5-7. (Udelades)

Lov nr. 1321 af 27. november 2018 (Forbud mod proformaægteskab og Nationalt ID-centers rolle og funktioner m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 3. Loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Stk. 2-3. (Udelades)

§ 4. Loven finder ikke anvendelse for ansøgninger om prøvelse af ægteskabsbetingelserne, som prøvelsesmyndigheden, jf. § 13, stk. 1, i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, har modtaget før lovens ikrafttræden. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 2. § 1, nr. 11, finder ikke anvendelse for ægteskaber og registrerede partnerskaber, som er indgået før lovens ikrafttræden.

Stk. 3. § 1, nr. 13, finder ikke anvendelse for ægteskaber og registrerede partnerskaber, som en dansk myndighed har anerkendt før lovens ikrafttræden.

Lov nr. 1711 af 27. december 2018 (Ændringer som følge af lov om Familieretshuset og skærpet fokus på beskyttelsen af barnet i sager efter forældreansvarsloven) som

ændret ved § 3 i lov nr. 203 af 5. marts 2019¹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

Ikrafttræden

§ 40

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. april 2019, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2-5. (Udelades)

Overgangsbestemmelser

§ 41

Stk. 1. § 29 i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning som ændret ved denne lovs § 2, nr. 6, finder ikke anvendelse for anmodninger om skilsmisse, som Statsforvaltningen har modtaget før lovens ikrafttræden. For sådanne anmodninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. § 37, § 39, stk. 2, og § 46, stk. 2, i forældreansvarsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1417 af 1. december 2017, og § 43 a, stk. 2, i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, jf. lovbekendtgørelse nr. 54 af 23. januar 2018, finder anvendelse på afgørelser, som Statsforvaltningen har truffet før lovens ikrafttræden.

Stk. 4. (Udelades)

Stk. 5. Sager omfattet af § 7, § 21, stk. 2, eller § 58 b, stk. 1, i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, jf. lovbekendtgørelse nr. 54 af 23. januar 2018, og af § 21, stk. 1, i navneloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1816 af 23. december 2015, der ved lovens ikrafttræden er under behandling af Ankestyrelsen, færdigbehandles af Familieretshuset. § 14, stk. 1, nr. 1-5, i lov om Familieretshuset finder ikke anvendelse på sager omfattet af 1. pkt.

Stk. 6. (Udelades)

Stk. 7. Har Statsforvaltningen før lovens ikrafttræden afsluttet behandlingen af en sag om separation eller skilsmisse efter § 43, stk. 1, 1. pkt., i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, jf. lovbekendtgørelse nr. 54 af 23. januar 2018, og indgiver en ægtefælle efter lovens ikrafttræden anmodning om separation og skilsmisse under henvisning til § 43, stk. 1, 2. pkt., i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, jf. lovbekendtgørelse nr. 54 af 23. januar 2018, inden den frist, der er angivet i denne bestemmelse, betales der ikke gebyr efter § 39 i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning som ændret ved denne lovs § 2, nr. 11.

Stk. 8. Familieretshuset indtræder i Ankestyrelsens sted i en sag om omstødelse af ægteskab, som Ankestyrelsen har indbragt for retten efter § 23, stk. 3, i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, jf. lovbekendtgørelse nr. 54 af 23. januar 2018, og som ikke er afsluttet før lovens ikrafttræden.

Stk. 9. (Udelades)

§ 42

(Udelades)

§ 43

(Udelades)

Lov nr. 203 af 5. marts 2019 (Overførsel af Statsforvaltningens opgaver med prøvelse af ægteskabsbetingelserne til Familieretshuset m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. april 2019, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 3 træder i kraft den 25. marts 2019.

§ 5

Stk. 1. Sager om prøvelse af ægteskabsbetingelserne efter § 13, stk. 3, i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, jf. lovbekendtgørelse nr. 54 af 23. januar 2018 som ændret ved § 1 i lov nr. 1321 af 27. november 2018, som Statsforvaltningen ved lovens ikrafttræden ikke har færdigbehandlet, færdigbehandles af Familieretshuset.

Stk. 2. Klage over en afgørelse truffet af Statsforvaltningen inden lovens ikrafttræden efter § 13, stk. 3, i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, jf. lovbekendtgørelse nr. 54 af 23. januar 2018 som ændret ved § 1 i lov nr. 1321 af 27. november 2018, indgives til Familieretshuset. Familieretshuset behandler klagen som en anmodning om at indbringe afgørelsen for familieretten. Det samme gælder for klager, som er indgivet til Statsforvaltningen inden lovens ikrafttræden, men som Statsforvaltningen ved lovens ikrafttræden ikke har videresendt til Ankestyrelsen. §§ 39 og 40, § 41, stk. 2, 3 og 6, og kapitel 13 i lov om Familieretshuset finder tilsvarende anvendelse for sådanne klager.

Stk. 3. Klage over Statsforvaltningens afgørelse i en sag efter § 13, stk. 3, i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, jf. lovbekendtgørelse nr. 54 af 23. januar 2018 som ændret ved § 1 i lov nr. 1321 af 27. november 2018, som ved lovens ikrafttræden er under behandling af Ankestyrelsen, færdigbehandles af familieretten.

Stk. 4. Klage over Statsforvaltningens sagsbehandling i en sag omfattet af § 13, stk. 3, i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, jf. lovbekendtgørelse nr. 54 af 23. januar 2018 som ændret ved § 1 i lov nr. 1321 af 27. november 2018, der ikke er indgivet til Ankestyrelsen sammen med en klage over en afgørelse, og som ved lovens ikrafttræden behandles af Ankestyrelsen, færdigbehandles af Familieretshuset. For sådanne sager finder §§ 39 og 40 i lov om Familieretshuset tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. § 58 a, stk. 2, i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, jf. lovbekendtgørelse nr. 54 af 23. januar 2018, finder anvendelse for afgørelser, som Statsforvaltningen har truffet før lovens ikrafttræden. Afgørelse efter § 58 a, stk. 2, 2. pkt., i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, jf. lovbekendtgørelse nr. 54 af 23. januar 2018, træffes efter lovens ikrafttræden af familieretten, hvis afgørelse ikke kan indbringes for højere ret.

Stk. 6. (Udelades)

§ 7

Stk. 7. § 42 a i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4, finder ikke anvendelse for anmodninger om skilsmisse, som Statsforvaltningen har modtaget før lovens ikrafttræden. For sådanne anmodninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Loven træder i kraft den 1. april 2019.

Lov nr. 329 af 30. marts 2019 (Selvstændig bestemmelse om psykisk vold) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

Social- og Indenrigsministeriet, den 7. august 2019

P.M.V.

MALENE VESTERGAARD

/ Carina Fogt-Nielsen

¹⁾ § 3 i lov nr. 203 af 5. marts 2019 trådte i kraft den 25. marts 2019, jf. § 4, stk. 2, i lov nr. 203 af 5. marts 2019.